

Mes devien recordar aquell fet que s'explica d'un clergue que mai no deia mentides, que en ésser preguntat per la milícia si havia vist passar per aquells caminals un escamot de carlins, els contestà "que per allí no els havia vist passar". I, efectivament, acompanyava a la paraula l'acció d'una mà que es ficava a la mànega de l'altre braç.

Santa innocència que comprèn els esperits més purs!

A! poc temps l'"Hermano Pelegrí" (no es queixarà de la propaganda que li fem) s'installava a can Castells, dependència dels monjos de Montserrat, i començava altre cop el seu treball admetent tota mena de ma'alts. Mes no deixà, per això, de prendre les seves garanties. Aquestes consistien en fer signar a tot malalt visitat un document redactat de la següent manera:

El infrascrito suplica encarecidamente al Hermano Pelegrí que por caridad cristiana le indique un remedio para su enfermedad, relevándole de todo compromiso y responsabilidad moral, material y jurídica, asumiéndolas yo de mi libre y espontánea voluntad todas la que pudiera haber o derivarse de ello.

Can Castells (Esparraguera), a... de..... de 19...

Segurament qui aconsellà la signatura d'aquest document entenia tant de lleis com el llec de Biologia.

I aquí tenen explicat els companys com el P. Abat complí la seva paraula donada a un President d'una entitat oficial, en assegurar que a Montserrat, en son Monestir, no hi hauria més tràfec de malalts.

El Col·legi acorda actuar

Començar a visitar el llec a can Castells i ploure altra vegada les denúncies, va ésser tot u. La darrera denúncia, la que motivà que la Junta de Govern actués amb energia, fou la d'un pobre home, estandant d'un poble cèlebre en la història, veí a Montserrat, malalt del peu. ignorem fixament per quin procés, i que després d'ésser *curat* pel llec, un distingit cirurgià barceloní hagué d'amputar-li la cuixa per salvar-li la vida.